

Kolejny, już piąty Rok duszpasterski w naszej Parafii w trosce o Jej Odnowę i Ewangelizację rozpoczynamy w niedzielę 18 września 2022 r., a więc w dniu, w którym przypada liturgiczne wspomnienie Patrona Polski i Patrona dzieci i młodzieży Św. Stanisława Kostki. Przykład Jego świętości przemawia dzisiaj do nas wielką odpowiedzialnością za dar wiary przekazany mu przez Jego rodziców. Jego brat Paweł w procesie beatyfikacyjnym wyznał: „Rodzice nie przyzwyczajali nas do przyjemności, postępowali z nami surowo. Zaprawiano nas do modlitwy i uczciwości...”

W dziele przekazu wiary i tradycji rodzina wydaje się być pierwszą i podstawową komórką, miejscem i środowiskiem najbardziej przychylnym.

Wychowanie religijne powinniśmy zaczynać od pracy nad sobą. Tylko własne nawrócenie może stać się dla innych impulsem i inspiracją do otwarcia się na świat wiary. Zasadniczym zadaniem jest przekazywanie doświadczenia głębokiego sensu życia. Dziecko przyglądając się rodzicom, widzi, że wszystko, co przytrafia się w życiu: troski i niepowodzenia, sukcesy i porażki, radość i cierpienie, zabawa i trudy codzienności, są częścią większego planu zaprojektowanego dla człowieka przez Boga i przyjmowanego w pokorze. Święty Jan Bosko przypominał, iż nie tylko należy mówić dzieciom o Bogu, ale – co ważniejsze – mówić Bogu o dzieciach. Pierwszym wymiarem ewangelizacji dzieci w rodzinie jest modlitwa za nie, jeszcze w czasie poprzedzającym modlitwę razem z nimi.

Istotnym miejscem przekazywania wiary jest nie tylko rodzina, ale także Parafia. Żywa wspólnota parafialna stanowi ogromną pomoc w przekazywaniu wiary dzieciom w warunkach osłabionych więzi rodzinnych. W przekazie wiary wszystko więc rozpoczyna się od budowania więzi: rodzinnych i parafialnych, które – jak u pierwszych chrześcijan – także dzisiaj są w stanie przyciągać ludzi do Jezusa.

„Codziennie wieczorem po wspólnej modlitwie mówimy sobie wzajemnie, co każdemu się dzisiaj podobało, co dobrego każdego spotkało. Później każdy życzy pozostałym różnych snów np: wesołych, bąbelkowych, kolorowych, drewnianych, kosmicznych... (pełna dowolność). Myślę że ta wieczorna modlitwa i rozmowa rodzinna bardzo nas zbliża i zacieśnia relacje. Wyszukując pozytywnych rzeczy w każdym dniu skupiamy się na tym co dobre, przez to tracą na znaczeniu różne nieporozumienia i niepowodzenia, a w modlitwie Bóg przypomina nam to, co jest najważniejsze: wiara, nadzieja i miłość.”

Parafianin

DZIEŁO ODNOWY I EWANGELIZACJI W KOŚCIELE!

Ojciec Święty Jan Paweł II w *Liście apostolskim «Novo Millennio Ineunte»* mówiącym o zadaniach wszystkich chrześcijan w nowym Tysiącleciu pisał: „**Mamy karmić się słowem, aby być «sługami Słowa» w dziele ewangelizacji. Jest to z pewnością jedno z najważniejszych zadań stojących przed Kościołem na progu nowego tysiąclecia. Nawet w krajach, gdzie Ewangelia dotarła wiele wieków temu, przestało już istnieć «społeczeństwo chrześcijańskie», które mimo licznych ułomności, jakie cechują wszystko co ludzkie, odwoływało się jednoznacznie do wartości ewangelicznych. Dzisiaj trzeba odważnie stawić czoło sytuacji, która staje się coraz trudniejsza i bardziej zróżnicowana w związku z globalizacją oraz powstawaniem nowych i zmiennych współzależności między narodami i kulturami.**

Wielokrotnie w minionych latach przypominałem wezwanie do nowej ewangelizacji. Ponawiam je i teraz, pragnąc przede wszystkim wskazać, że musimy na nowo rozniecić w sobie pierwotną gorliwość i pozwolić, aby udzielił się nam zapał apostolskiego przepowiadania, jakie wzięło początek z Pięćdziesiątnicy. Powinniśmy wzbudzić w sobie płomiennego ducha św. Pawła, który wołał: «Biada mi, gdybym nie głosił Ewangelii» (1 Kor 9, 16). Ten zapał z pewnością pobudzi Kościół do nowej aktywności misyjnej, której nie będzie można powierzyć jedynie wąskiej grupie «specjalistów», ale będzie ona wymagać odpowiedzialnego udziału wszystkich członków Ludu Bożego. Kto prawdziwie spotkał Chrystusa nie może zatrzymać Go dla siebie, ale winien Go głosić. Potrzeba nowego rozmachu w apostołstwie, które byłoby przeżywane jako codzienne zadanie wspólnot i grup chrześcijańskich.” /Novo Millennio Ineunte, 40/.

Wszystkie te zadania z wielką odpowiedzialnością za Słowo Boże głoszone w Kościele i przekazywane z pokolenia na pokolenie w naszych chrześcijańskich rodzinach podejmuje Program Odnowy i Ewangelizacji, który od czterech lat realizujemy w naszej Parafii. Tym «*Listem*» zaczynamy kolejny już piąty Rok duszpasterski, w którym chcemy rozważać tajemnicę Kościoła jako depozytariusza orędzia wiary przekazanej nam w historii przez uczniów Chrystusa i ich następców, a następnie przechowywanej, strzeżonej i wyjaśnianej przez Nauczycielski Urząd Kościoła.

WEZWANI DO ODPOWIEDZIALNOŚCI ZA PRZEKAZ WIARY W PARAFII!

Gest domowy: Na spotkaniu rodzinnym lub w gronie najbliższych sąsiadów po wstępnej modlitwie przeczytajmy zamieszczone na tej stronie teksty. Uczyńmy chwilę milczenia na zastanowienie się nad tym, co nam mówi Słowo Boże na temat naszej misji w tym Roku Duszpasterskim w naszej Parafii, następnie podzielmy się naszymi przemyśleniami, odpowiadając na pytania: - ***Dlaczego Jezus nakazuje swoim uczniom głoszenie Ewangelii jako najważniejsze zadanie? Czy mam świadomość, że od swojego chrztu jestem powołany jak Apostołowie do głoszenia Ewangelii? Czy czuję się odpowiedzialny za misję ewangelizacyjną w swojej Parafii? Czy my w naszej Rodzinie podejmujemy zadanie przekazywania wiary?*** Na zakończenie podziękujmy sobie i Bogu za to spotkanie rodzinne, które udało się nam przeżyć. Pomódlmy się również o umiejętność odkrywania naszego powołania i misji w rodzinie i w Parafii modlitwą do Ducha Świętego.

Teksty do rozważań: Dlatego, że Jezus pragnie, abyśmy głosili Słowo Boże i przekazywali świadectwo swojej wiary najbliższym:

„I rzekł do nich: «Idźcie na cały świat i głoscie Ewangelię wszelkiemu stworzeniu! Kto uwierzy i przyjmie chrzest, będzie zbawiony; a kto nie uwierzy, będzie potępiony.» /Mk 16,15-16/.

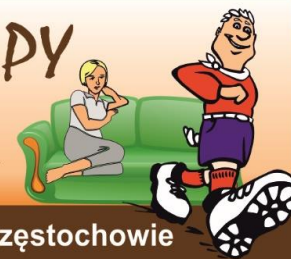
„Następnie wyznaczył Pan jeszcze innych siedemdziesięciu dwóch i wysłał ich po dwóch przed sobą do każdego miasta i miejscowości, dokąd sam przyjąć zamierzał... Sam bowiem Pan przez ten Sobór święty zaprasza ponownie wszystkich świeckich, by z każdym dniem coraz ściślej się z Nim jednoczyli, a uważając Jego sprawę za swoją własną (por. Flp 2,5), zespalali się w Jego zbawczym posłannictwie; wysłał On ich znowu do każdego miasta i miejscowości, dokąd sam ma przyjąć (por. Łk 10,1); wzywa by poprzez różne formy i metody jednego apostołstwa Kościoła, które trzeba ustawicznie dostosowywać do nowych potrzeb czasu, okazali się Jego współpracownikami, wyróżniającymi się zawsze w pracy Pańskiej, wiedząc, że trud ich nie jest daremny w Panu (por. 1 Kor 15,58)... IDA 33./

Gest liturgiczny: Na zakończenie po błogosławieństwie kapłana zaśpiewamy obie zwrotki pieśni: ***„Wiele jest serc...”***

WSTAŃMY Z KANAPY

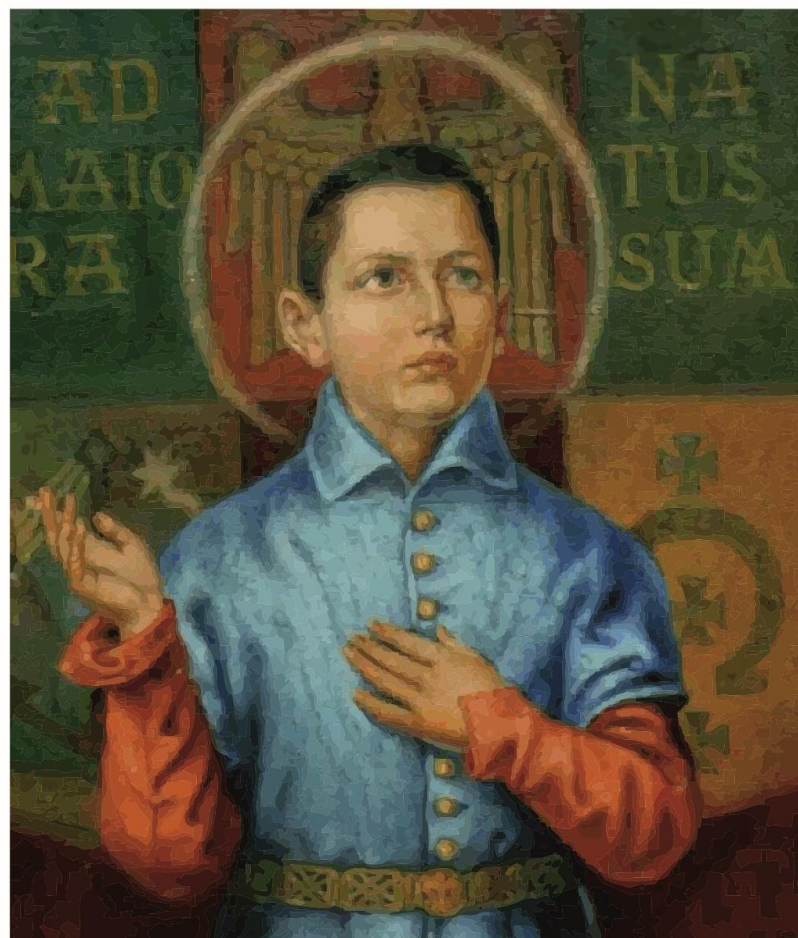
List do Parafian nr 21

Parafia Świętego Floriana Męczennika w Częstochowie

18 WRZEŚNIA 2022

ROZPOCZĘCIE ROKU DUSZPASTERSKIEGO

ODPOWIEDZIALNI ZA PRZEKAZ WIARY